

ANALOGISERINGSSTYRELSEN

**«En synligere verden»
Analogiseringsstyrelsens
2018-strategi**

December 2018

2018

En synligere verden

Analogiseringsstyrelsens 2018-strategi

"Græsset er grønnest der hvor man vander det"

Analogiseringsstyrelsens 2018 strategi afspejler hvor vi er nu, derfor har vi nummereret den efter det år den er skrevet i. Det er et lille stilbrud i forhold til andre strategier, der har det med at klistre et årstal på, der ligger et mere eller mindre tilfældigt sted ude i en fremtid der alligevel aldrig manifesterer sig på den måde man havde forestillet sig. Vi har givet strategien navnet "*en synligere verden*" - det afspejler en mere generel ambition om at forstå verden lidt bedre, bedre at kunne se hvad der egentlig foregår, og mere tydeligt at forstå hvad konsekvenserne af vores handlinger er. Det skal ses i modsætning til en tendens til at ville pakke flere og flere processer ind i teknologier og mekanismer som skjules bag fremmedord og som begravnes dybt nede i algoritmer, hvis funktioner og logikker er utilgængelige for de fleste.

År 1

Der er sket meget siden analogiseringsstyrelsens officielle start i Juni 2018. Interessen har været overvældende, fra høj som lav, fra fjernt som fra nært. Det teoretiske vakuum som vi syntes vi identificerede, var ikke udelukkende fostret af nervefeber og indbildningskraft. Det fremstår med tydelig klarhed at styrelsens dagsorden, viden og metoder har kunnet udfylde et tomrum, og er blevet til den produktive kraft i verden som det var håbet den kunne blive.

En teori om verden

Bagt ind i hjertet af vores teori om en styrelses formål, er selvfølgelig begrebet "*analogi*". Det opfatter mange intuitivt

som "ikke-digitalt", og det leder tankerne til vinylplader, klaverer, oliemalerier, moleskine-notesbøger, reparation af motorcykler, at kløve brænde, eller at sidde på en mole med sin elskede og se bådene sejle ind, før man vælger at cykle ind til byen og spise en gedeost-salat på en af byens caféer, for at tale dybt og hjerteligt med hinanden om det her skøre cirkus vi kalder livet. Men det er kun en fattig forståelse af begrebet.

At se sammenhænge

Analogi *kan* være det, men er måske mere grundlæggende, evnen til at se sammenhænge, at tænke "lige-som". Det er det mentale greb vi gør brug af, når vi står overfor nye problemer, og konsulterer vores viden og erfaring, for at

finde ud af om udfordringen vi står overfor er *ligesom*, dvs. *analog* med, andre problemer vi har haft og måske løst i fortiden. At analogisere betyder i den sammenhæng af tænke *på tværs* af vidensdomæner. F.eks.: dette eller hint problem med digitalisering er måske *analogt* med problematikker forbundet med bilisme i'50erne.

Sådan en tænkning kan der være frugtbare ressourcer i, og kan åbenbare stærke analytiske greb på genstanden for ens overvejelser. Det er også styrken ved metaforer, som er sproglige virkemidler til at gøre et kompliceret sagsforhold forståeligt, ved at sammenligne det med noget andet, gøre det analogt med noget andet. "Din tavshed føles som tusind stikkende nåle", kan være en måde at gøre et meningsløst, kompliceret menneskeligt forhold, mere håndterbart.

Banalt?

Det lyder måske lige lovligt snusfornuftigt og på grænsen til det banale - men skal ses som et essentielt tænke-værktøj der underprioriteres i et miljø hvor en anden måde at tænke på ofte dominerer: beslutninger, udfordringer, handlinger der tænkes i lyset af et gennemsnit udregnet på baggrund af data. Det er hos mange blevet en automatisme, at fremskridt er ensbetydende med at forholde sig til et gennemsnit, og så formulere en ambition om at hæve sig i forhold til det gennemsnit.

Megen offentlig og politisk debat handler om vores placering på indekser: hvor lykkelige, hvor rige, hvor digitaliserede, hvor godt stavende, læsende, rygende, løbende, pensionsopsparende vi er i forhold til andre lande, andre kommuner, vores naboer. Det er en markant anden tænkning end den der har en ambition om at være analog: hvad om vi indrettede vores samfund ligesom antikkens

Grækenland eller som månebase Alpha? Det reducerer vores tænkning til binære op eller ned, eller frem eller tilbage løsninger hvis kilden til tænkning gør sig for afhængig af det kvantitative. Hvad om vi tænkte skoler, byer, plejehjem, arbejdspladser, eller fabrikker som en have, som en forlystelsespark, som en festival, som en skov f.eks. i stedet for bare som et opsamlingssted for data, til visualisering på globale indekser? Analogier kan være kraftfulde kilder til at "reframe" problemer, og skabe forandring på tværs af systemer.

Det er ikke vores formål at erklære analog tænkning som den eneste frugtbare, men at insistere på at analog tænkning, analoge metoder, analoge perspektiver i ligeså høj grad som digitale (underforstået "tællende") kan løse problemer, eller gøre forhold ved verden og dimensioner ved eksistensen **synlige** på en helt anden måde. I stedet for at fokusere på at få et tal **op** i en evaluering f.eks. opfordrer vi til en tænkning der har fokus på hvad en evaluering kan tænkes **som**.

2018 strategien

Med disse ord, vil vi gerne løfte sløret for vores 2018 strategi, der har en række komponenter der er udsprunget af overvejelserne ovenfor. Strategien har 5 delelementer, der forholder sig til

- 1) Digitaliseringsstyrelsen
- 2) Analogisering som indekspraksis
- 3) Synliggørelse teknologier der synliggør analoge koncepter
- 4) Taktisk support til analogisering
- 5) Sikring af analoge zoner til understøttelse af dybe læringsstile

Punkt 1: Formalisering af forholdet til digitaliseringsstyrelsen

Et spørgsmål vi ofte er blevet mødt med, er hvad vores forhold til digitaliseringsstyrelsen er. Der er vi endnu uafklarede: drøftelser har gået på om de to styrelser skulle skiftes til at yde ministerbetjening, f.eks. hvert andet år, om de to styrelser skal slås sammen, eller om kun den ene, på sigt er, er nødvendig. Vi hælder pt. til den sidste. Vi mener - institutionelt set - at analogiseringsstyrelsen bør vægtes over digitaliseringsstyrelsen, da den trods alt er i berøring med en bredere platform af samfundsinteresser.

Mål for 2018: formaliseret forhold til digitaliseringsstyrelsen.

Punkt 2: Analogisering som indekspraksis

Ligeså vel som det er kutyme at måle DK's placering på digitaliseringsindekser, kunne man forsøge at udarbejde et analogiserings-indeks. På sådan et indeks ville vi nok ligge helt i bund, men overhovedet at synliggøre analogi på et indeks, bærer kimen i sig til frugtbare diskussioner.

Det kræver betydelige ressourcer at udvikle metodikker bag den slags målemetoder, og det er ikke sandsynligt at vi kan komme i mål med det i år. En hurtigere og mere hands-on approach, er at undersøge hvordan vi kunne nedbringe DK's placering i digitaliseringsindekser, f.eks. til midten af indekset. I midten af World Economic Forums indekser over netværksparathed, ligger Bulgarien, Moldova og Grækenland. Vi foreslår en ambitiøs målsætning om at nedbringe vores plads fra den nuværende 11. til en 70. plads. Den strategi har tre delelementer:

- 1) Etabering af venskabsaftaler med Bulgarien, Grækenland og Moldova
- 2) Vidensudveksling i form af konferencer der skal afdække hvordan man hurtigst muligt når midten af indekset
- 3) Udvekslingaftaler for danske analogiseringsinstitutioner til de nævnte lande

Mål: at kvantificere analogisering

Punkt 3: Synliggørelse af teknologier der bevidstgør om analogisering

Der findes en række teknologier, der har til hensigt - på en produktiv og designmæssig intelligent måde - at kaste lys på problemstillinger skabt af overdreven digitalisering. Det kan være

apps i styresystemer der begrænser adgang til distractionskilder, briller der gør skærme usynlige, wi-fi jammers der kan slukke for netadgang på samme måde som man kan slukke for en lampe.

Dette er paradoksale teknologiske krykker til problemer som teknologien skaber (de er måske "fænoanaloge" - se analogædien for forklaring). På en måde ekspanderer de problemet, i stedet for at forenkle det - men det er tiltag der synliggør problemstillinger, og som kalder på en analog løsning.

Muligheder: showcase eller butik i Blox, Dansk Arkitektur Center eller Dansk Design Center der udstiller teknologier der synliggør problemstillinger forbundet med overteknologificering.

Punkt 4: Taktisk support til analogisering

Vi får mange henvendelser fra skoler, institutioner og kommuner om hvordan man kan analogisere forskellige aspekter af ens praksis - og omvendt hvordan man forholder sig intelligent, frugtbart og nuanceret til digitaliseringskrav. Det har skabt en erkendelse af, at der mangler materiale i form af konkrete anvisninger og taktiske fifs til at navigere i denne virkelighed.

Mål for 2018: At udarbejde en pjece der konkret guider til analogisering.

Punkt 5: Sikring af zoner til understøttelse af dybe refleksionsrum

Vores evne til at kunne klare os i fremtiden, afhænger af vores evne til at tænke, tilegne sig viden og til at diskutere de mest komplicerede problemer. Det kræver adgang til rum for fordybelse, hvor distraherende notifikationer, kognitiv støj og digitale proteser kan udskilles - på en

praktisk og bekvem måde der understøtter nutidens arbejdskrav. Hvordan de rum konkret forestilles, tegnes, implementeres, og hvilke materialer de gør brug af, kræver en dedikeret faglig indsats.

Mål for 2018: Arkitektkonkurrence om fremtidens analoge rum.

Kontakt:

Rapporten er udarbejdet af pseudonymiseret fuldmægtig i Analogiseringsstyrelsen, Arild Solbakken.

Han kan ikke kontaktes